

Komplexní jazykový rozbor 15 – příloha pro práci studentů

Kde jste se, parníky, celý život toulaly?

Hledá se lék na uspěchanou dobu. Všeemožné relaxační procedury, wellness pobyty, aromaterapie, čajové terapie či terapie za pomoci nějakých šutrů jsou hit. Opravdu účinný recept je přitom jednoduchý. Budete-li mít pocit, že jste ve stresu, vyjeďte si parníkem.

Ono je tedy trochu sporné, zda právě naše doba je opravdu tak uspěchaná. Předminulé století pokládáme zpravidla za idylické. Jenže tehdy si to lidé nemysleli. Už Jerome Klapka Jerome si ve Třech mužích ve člunu stěžoval na „podrážděnost, spěch a zuřivé zápolení, které se den ze dne stává větší a větší kletbou 19. století“. Jerome si jel s přáteli odpočinout na veslici. Kdyby jel parníkem, udělal by líp.

Mně se to podařilo na Prvního máje. Vltavský parník Vyšehrad měl pětasedmdesáté výročí spuštění na vodu. Plavba proti proudu řeky v sobě má něco objevitelského. Parník všude budí na tvářích úsměvy. Je to podobné, jako když jedete parním vlakem. Jenže ještě lepší.

„Krásný je parník,“ zapsal si na své cestě do Anglie kolega Karel Čapek, „když houkaje rozráží vodu svou vysokou hrudí, chrle kouř tlustými komíny... krásná je dálka a cíl, člověče, jenž stoje na přídi odjíždíš.“

Na Vltavě, na rozdíl třeba od Mississippi, jak o ní vypráví Mark Twain, neměly přitom parníky nikdy žádný větší dopravní význam. Od samých počátků paroplavby byly hlavně turistickou atrakcí. Přesto dnes vyvolávají pocit nějakých starých zlatých časů.

Kde jste se, parníky, celý život toulaly?

Hledá se lék na uspěchanou dobu. Všeemožné relaxační procedury, wellness pobyty, aromaterapie, čajové terapie či terapie za pomoci nějakých šutrů jsou hit. Opravdu účinný recept je přitom jednoduchý. Budete-li mít pocit, že jste ve stresu, vyjeďte si parníkem.

Ono je tedy trochu sporné, zda právě naše doba je opravdu tak uspěchaná. Předminulé století pokládáme zpravidla za idylické. Jenže tehdy si to lidé nemysleli. Už Jerome Klapka Jerome si ve Třech mužích ve člunu stěžoval na „podrážděnost, spěch a zuřivé zápolení, které se den ze dne stává větší a větší kletbou 19. století“. Jerome si jel s přáteli odpočinout na veslici. Kdyby jel parníkem, udělal by líp.

Mně se to podařilo na Prvního máje. Vltavský parník Vyšehrad měl pětasedmdesáté výročí spuštění na vodu. Plavba proti proudu řeky v sobě má něco objevitelského. Parník všude budí na tvářích úsměvy. Je to podobné, jako když jedete parním vlakem. Jenže ještě lepší.

„Krásný je parník,“ zapsal si na své cestě do Anglie kolega Karel Čapek, „když houkaje rozráží vodu svou vysokou hrudí, chrle kouř tlustými komíny... krásná je dálka a cíl, člověče, jenž stoje na přídi odjíždíš.“

Na Vltavě, na rozdíl třeba od Mississippi, jak o ní vypráví Mark Twain, neměly přitom parníky nikdy žádný větší dopravní význam. Od samých počátků paroplavby byly hlavně turistickou atrakcí. Přesto dnes vyvolávají pocit nějakých starých zlatých časů.